

Sygn. akt V CNP 91/07

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi MJ
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 16 listopada 2006 r., sygn. akt [...]
w sprawie ze skargi MJ
o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w T., sygn. akt [...],
z wniosku MJ
przy uczestnictwie AO
o wyjawienie majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 lipca 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił zażalenie wierzyciela od postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 1 sierpnia 2006 r. w sprawie o wznowienie postępowania o wyjawienie majątku.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wierzyciel MJ zarzucił naruszenie art. 399 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje tylko wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Jeżeli zatem szkoda nie wystąpiła, skarga nie przysługuje. Właśnie z tego względu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), co oznacza złożenie przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia. W tym celu, w związku z treścią art. 243 k.p.c., skarżący może powoływać i przedstawiać zarówno dowody, jak i inne środki, nieuznawane przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów itp. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, Biul. SN 2005, nr 10, s. 14 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.). Skarżący nie spełnił wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., ponieważ opisanego elementu konstrukcyjnego skarga wierzyciela w ogóle nie zawiera.

Wniesiona przez wierzyciela skarga jest niedopuszczalna także z innej przyczyny. Zgodnie z art. 424¹ k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje - z przewidzianymi ograniczeniami - od orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Takim orzeczeniem nie jest postanowienie dotyczące oddalenia zażalenia od postanowienia odrzucającego skargę o wznowienie postępowania o wyjawienie majątku. Postępowanie

o wyjawienie majątku jest incydentalnym postępowaniem „wspomagającym” postępowanie egzekucyjne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).